ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΔΑΝΙΗΛ

ὁ περίδοξος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2016

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΔΑΝΙΗΛ

ὁ περίδοξος

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Προφήτης Δανιήλ

Σειρά:
«Ἁγιολογικά» ἀριθμ. 5

Copyright:
Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Φορμίωνος 83, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανὴ
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-85-9

Ἐκδοτική Παραγωγή

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀρδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΔΑΝΙΗΛ
ὁ περίδοξος

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Ὁ περίδοξος Προφήτης Δανιήλ ἔζησε στή Βαβυλῶνα τήν περίοδο πού εἶχαν ὑποδουλωθεῖ οἱ Ἰουδαῖοι στούς Ἀσσυρίους ἀπό τόν Ἀσσύριο Μεγάλο καί Ἰσχυρό Βασιλέα Ναβουχοδονόσορα. Τό Κράτος τῶν Ἰουδαίων εἶχε διαλυθεῖ, ἡ πρωτεύουσά του Ἱερουσαλήμ εἶχε καταστραφεῖ. Ὁ Ναός πού ἦταν τό θρησκευτικό κέντρο καί τό ἐθνικό σύμβολο τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ εἶχε γκρεμισθεῖ καί οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαν ἀπαχθεῖ αἰχμάλωτοι καί ζοῦσαν ἐξόριστοι στήν Βαβυλῶνα. Ἀνάμεσα στούς αἰχμαλώτους πού ὁδηγήθηκαν στήν Βαβυλῶνα ἦταν καί ὁ νεανίας Δανιήλ μαζί μέ τούς τρεῖς φίλους του Ἀνανία, Μισαήλ καί Ἀζαρία.

1. Βιογραφικά.

Ἦταν μόλις 16 ἐτῶν ὅταν μεταφέρθηκε στήν Βαβυλῶνα τό τέταρτο ἔτος τῆς Βασιλείας τοῦ Ἰωακείμ – βασιλέως τοῦ Ἰούδα τό 606 π.Χ. Συνεπῶς ἡ γέννησή του πρέπει νά τοποθετηθεῖ γύρω στό 620 π.Χ. Τά πολλά χαρίσματα τοῦ χαρακτῆρα του τόν ἔκαναν νά διακρίνεται καί νά ἐκτιμᾶται. Ἡ συνεπής ζωή του στόν

νόμο τοῦ Θεοῦ εἵλκυσε τήν χάρη τοῦ Θεοῦ πού τόν ἐκόσμησε καί τόν ἐλάμπρυνε, ὥστε νά ἀνέλθει στά πιό ψηλά ἀξιώματα τῆς Αὐτοκρατορίας ἄν καί αἰχμάλωτος, ἀλλοεθνής καί ἀλλόθρησκος πρός τούς Ἀσσυρίους καί Μήδους-Πέρσες.

Ἐκλέχθηκε μέ τούς τρεῖς ἄλλους νέους, Ἀνανία, Μισαήλ καί Ἀζαρία νά διαμένει στήν αὐλή τοῦ Ναβουχοδονόσορα, ὅπου ἐκπαιδεύθηκε καί ἔγινε μύστης τῶν ἐπιστημῶν καί τῆς σοφίας τῶν Χαλδαίων (εἶναι ἄλλο ὄνομα τῶν Ἀσσυρίων).

Διδαχθείς ἀπό τήν οἰκογένειά του τίς ἰουδαϊκές παραδόσεις καί κυρίως τόν σεβασμό στόν Νόμο τοῦ Θεοῦ, πού εἶχε δοθεῖ διά τοῦ Μωϋσέως ἦταν αὐστηρός τηρητής στήν ζωή του τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου. Γι' αὐτό ζώντας στό βασιλικό ἀνάκτορο ἀρνιόταν νά τρώγει τίς τροφές πού παρετίθεντο στήν βασιλική τράπεζα, διότι ἦσαν ἀπαγορευμένες ἀπό τόν Θεό. Ἐπίσης ἀρνιόταν νά σέβεται καί νά προσκυνεῖ τά εἴδωλα θεωρώντας τα βλασφημία κατά τοῦ Θεοῦ.

Κατά τόν χρόνο πού βρισκόταν στήν βασιλική αὐλή ἔδειξε τά προφητικά του χαρίσματα, ἐξηγήσας κάποιο ἐνύπνιο-ὅραμα τοῦ Ναβουχοδονόσορα, ὁ ὁποῖος γιά αὐτό τόν λόγο τόν προήγαγε σέ διοικητή τῆς Βαβυλῶνος, τῆς πρωτεύουσας τοῦ ἀχανοῦς κράτους του καί ἀρχηγό τῆς ἱερατικῆς καί τῆς τάξεως τῶν λογίων. Στό πρόσωπό του συγκέντρωνε τίς ὑψηλότατες θέσεις τῆς αὐτοκρατορίας, Διοικητής τῆς Βαβυλώνας, Ὕψιστος Ἀρχιερεύς καί Πρύτανις τῶν σοφῶν καί λίαν πεπαιδευμένων.

Ἐπειδή δέν ἀναφέρεται στό περιστατικό πού οἱ τρεῖς σύντροφοί του ἐρρίφθησαν στήν κάμινο τοῦ πυρός, ἐπειδή δέν προσκύνησαν καί δέν ἐλάτρευσαν μέ

τήν προσφορά θυμιάματος ὡς Θεό τό ἄγαλμα τοῦ Ναβουχοδονόσορα, ἴσως ἀπουσίαζε ἀπό τήν Βαβυλῶνα.

Μετά παρέλευση κάποιου χρόνου ἐξήγησε ἕνα ἄλλο ὄνειρο-ὅραμα τοῦ Ναβουχοδονόσορα καί κατόπιν τό περιβόητο ἐκεῖνο τοῦ βασιλέως Βαλτάσαρ ἀπό τόν ὁποῖο προήχθη στή θέση τοῦ Πρωθυπουργοῦ σέ ἀνώτερη θέση ἀπό ἐκείνη τήν ὁποία κατεῖχε (Δανιήλ ε΄ 29 καί η΄ 27).

Μετά τήν ἅλωση τῆς Βαβυλῶνος ἀπό τούς Μήδους καί Πέρσες ἐπί Κυαξάρους καί Κύρου ὁ Δανιήλ διετήρησε τήν ὑψηλή θέση στό Κράτος καί ἀπολάμβανε τῆς εὐνοίας τῶν Ἡγεμόνων αὐτῶν, ἐκτός μικρᾶς περιόδου πού ὁ βασιλεύς Δαρεῖος πιεζόμενος ἀπό τό μῖσος τῶν Ἀρχόντων ἐπέτρεψε νά ριφθεῖ ὁ Δανιήλ στόν λάκκο τῶν λεόντων, γεγονός πού ἐπέδρασε ἀντιστρόφως κατά τῶν κατηγόρων του τῶν προκαλεσάντων τήν ἀπάνθρωπη αὐτή τιμωρία ἐπιφέροντας τήν παραδειγματική τιμωρία τους μέ θανάτωση. Καθ' ὅλη τήν διαμονή του στήν Βαβυλῶνα ἐργαζόταν δραστηρίως νηστεύων καί προσευχόμενος γιά τήν ἐπάνοδο τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ στά Ἱεροσόλυμα (Δανιήλ θ΄). Ἐπέζησε γιά νά δεῖ τήν ἐπιθυμία του ἐκπληρούμενη, ἤτοι τούς Ἰουδαίους νά ἐπιστρέφουν στήν πατρίδα τους. Δέν ἀναφέρεται στίς πηγές, ὅτι κι αὐτός ἐπέστρεψε στήν πατρίδα του. Περί τό τρίτο ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Κύρου ἀποκαλύφθηκε σ' αὐτόν μέ προφητικό ὅραμα ἡ μέλλουσα ἀποκατάσταση τῶν Ἰουδαίων μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος.

Ὁ Δανιήλ ἦτο ἕνας ἐκ τῶν σπανίων καί ἁγίων χαρακτήρων, ἡ νεότητα καί ἡ ἀνδρική ἡλικία του ἦταν ἀφιερωμένα στόν Θεό, διατηροῦσε τήν ἁγνότητα τοῦ

χαρακτῆρα του ἄν καί ἡ ζωή του διερχόταν ἀνάμεσα ἀπό δεινές περιστάσεις.

Ζώντας μέσα σ' ἕνα λαμπρό, πλούσιο καί μεγαλοπρεπές περιβάλλον πού ἦταν τά βασιλικά παλάτια οὐδέποτε ἐλησμόνησε τά καθήκοντά του πρός τόν Θεό, πού Τόν ὁμολογοῦσε μέ παρρησία ἐνώπιον εἰδωλολατρῶν ἡγεμόνων πού δέν διέκειντο εὐνοϊκά σ' αὐτόν καί στόν λαό ἀπό τόν ὁποῖο προέρχονταν. Γιά χάρη τοῦ Θεοῦ θυσίαζε καί θέση καί προνόμια καί πλούτη καί δόξα καί ζωή καί ἅπαντα τά τοιαῦτα.

Ἡ ἱστορία τοῦ Προφήτου Δανιήλ εἶναι ἐποικοδομητική καί διδακτική πρός τούς νέους, τούς εὐπορουῦντες καί τούς πολιτικούς ἄρχοντες.

2. Τό βιβλίο τοῦ Προφήτου Δανιήλ.

Τό βιβλίο τοῦ Προφήτου Δανιήλ συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν Μεγάλων Προφητῶν. Ὁ χαρακτηρισμός αὐτός ἔχει δοθεῖ στά προφητικά βιβλία τοῦ Ἡσαΐου, τοῦ Ἱερεμίου, τοῦ Ἰεζεκιήλ καί τοῦ Δανιήλ γιά τήν ἔκτασή τους γιά νά διακρίνονται ἀπό τά βιβλία τῶν δώδεκα λεγομένων Μικρῶν Προφητῶν πού ἀπαρτίζονται ἀπό λίγα κεφάλαια.

Τό σύγγραμμα τοῦτο συνίσταται ἀπό ἱστορίες καί προφητεῖες. Τά ἕξι κεφάλαιά του εἶναι ἱστορικά καί τά ὑπόλοιπα προφητικά, ἀποπερατωθέντα περί τό 534 π.Χ.

Τά γεγονότα πού περιλαμβάνει εἶναι ἀξιοθαύμαστα, πού ἔχουν σκοπό νά ἀποδείξουν στόν λαό τοῦ Θεοῦ πρῶτον ὅτι καί σέ δεινές περιστάσεις τό χέρι τοῦ Θεοῦ δύναται νά τόν εὐλογήσει, νά τόν προστατεύσει καί νά τόν ἐλευθερώσει καί δεύτερο, νά δείξει τήν διαφορά μεταξύ τοῦ ἀληθινοῦ καί ζωντανοῦ Θεοῦ καί

τῶν ψευδῶν εἰδώλων, ὅπως ἐπίσης καί τήν διαφορά μεταξύ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί τῶν εἰδωλολατρῶν.

Οἱ προφητεῖες ἀρχίζουν ἀπό τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς τοῦ Προφήτου Δανιήλ καί ἐκτείνονται μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως τῶν ἀνθρώπων στήν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἀλληλοδιάδοχες βασιλεῖες τῶν Ἀσσυρίων, τῶν Μήδων -Περσῶν, τῶν Ἑλλήνων καί τῶν Ρωμαίων παρίστανται μέ σύμβολα. Ἡ ἐποχή τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος ὁρίζεται ἀκριβῶς, ἐπίσης ὁρίζεται ἀκριβῶς ἡ ἀνύψωση καί ἡ κατάπτωση τοῦ Ἀντιχρίστου, ὡς καί ἡ διάρκεια τῆς κυριαρχίας του. Ὑποδεικνύεται ἡ νίκη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τῶν ἐχθρῶν Του καί ἡ ἐπικράτηση τοῦ Χριστιανισμοῦ σ' ὅλη τήν οἰκουμένη.

Τό βιβλίο αὐτό εἶναι ἐπίσης γεμᾶτο ἀπό ὑψηλά αἰσθήματα εὐσεβοῦς καί εὐγνωμονούσης καρδίας· τό δέ ὕφος του ἀφελές καί περιεκτικό. Οἱ προφητεῖες ἐκτίθενται καί περιγράφονται μέ ἁπλότητα καί λεπτομέρειες.

Γι' αὐτό καί τό βιβλίο τοῦ Προφήτου ἐκτός ἀπό τήν προφητική ἀξία του ἀποτελεῖ καί πηγή ἐμπνεύσεως στά θέματα τῆς ἀφιερώσεως στόν Θεό, ὅπως:

α΄. Ἡ ἀφιερωμένη στόν Κύριο ζωή (Δανιήλ κεφάλαιο α΄ 1-21).

β΄. Ἡ ἀφιέρωση στόν Θεό λάμπει ὡς φῶς μέσα στό σκοτάδι (Δανιήλ κεφάλαιο β΄ 20-22).

γ΄. Ἡ ἀφιέρωση στόν Θεό γίνεται θρίαμβος στήν δοκιμασία (Δανιήλ κεφάλαιο γ΄ 17-25).

δ΄. Ἡ ἀφιέρωση στόν Θεό δείχνει ἐμπιστοσύνη στόν Θεό μέ τήν προσευχή (Δανιήλ κεφάλαιο στ΄ 10-24 καί λοιπά).

Σέ τέσσερα μέρη μπορεῖ νά διαιρεθεῖ τό βιβλίο τοῦ Προφήτου Δανιήλ:

α΄. Βασιλεία τοῦ Ναβουχοδονόσορα (Δανιήλ κεφάλαιο δ΄).
β΄. Βασιλεία τοῦ Βαλτάσαρ (Δανιήλ κεφάλαια ε΄-ζ΄-η΄).
γ΄. Βασιλεία τοῦ Δαρείου (Δανιήλ κεφάλαια στ΄ καί θ΄).
δ΄. Βασιλεία τοῦ Κύρου (Δανιήλ κεφάλαια ι΄-ια-ιβ΄).

Στή διάρκεια αὐτή ὁ Προφήτης Δανιήλ καί οἱ φίλοι του τρεῖς παῖδες Ἀνανίας, Μισαήλ καί Ἀζαρίας ἔζησαν σέ συνθῆκες δύσκολες καί ἐπικίνδυνες ὅπως τά ἀνάκτορα ἑνός αὐταρχικοῦ βασιλιᾶ, τό φλεγόμενο καμίνι καί ὁ λάκκος τῶν λεόντων.

Βασική προφητεία τοῦ Προφήτου Δανιήλ γιά τούς λαούς μέσα στήν ὁποία ἐμφανίζεται ὁ Χριστός σάν τό δυνατό λιθάρι εἶναι ἡ ἐξήγηση τοῦ �ράματος πού εἶδε ὁ βασιλιᾶς Ναβουχοδονόσορας. Προσευχήθηκε μαζί μέ τούς συντρόφους του στόν Θεό ὁ Ὁποῖος καί τόν κατέστησε ἱκανό νά ἑρμηνεύσει τό ὅραμα (Δανιήλ β΄ 17-19).

Τό β΄ κεφάλαιο τοῦ Δανιήλ ὀνομάστηκε τό Ἀλφαβητάρι τῆς Προφητείας, καλύπτει τούς *«καιρούς τῶν ἐθνῶν»* τήν περίοδο δηλαδή ἀπό τότε πού δόθηκε τό ὅραμα καί ἕως *«τό τέλος τοῦ αἰῶνος τούτου»*.

Τό κεφάλι τοῦ ἀγάλματος πού εἶδε ὁ Ναβουχοδονόσορας στό ὅραμα συμβολίζει τήν Βαβυλωνιακή αὐτοκρατορία (Δανιήλ β΄, 32). Τό στῆθος καί οἱ βραχίονες τούς Μηδοπέρσες (Ἔσδρα α΄, 1, 2). Ἡ κοιλιά τήν Ἑλληνική περίοδο μέ τόν Μέγα Ἀλέξανδρο (Δανιήλ η΄, 21).

Μετά ἀπ' αὐτή ἐμφανίζεται (Δανιήλ κεφάλαιο θ', 26) μία τέταρτη παγκόσμιος δύναμη στή συνέχεια τῆς ὁποίας παρατηρεῖται μία προοδευτική διαίρεση καί ἀποδυνάμωση (πόδια ἀπό σίδηρο καί πηλό πού δέν συγκολοῦνται).

Αὐτή ἡ τελευταία προφανῶς ἡ Ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία ἀναβιώνεται μετά τήν παρέλευση μιᾶς περιόδου πού ἀποκαλεῖται *«τό πλήρωμα τῶν ἐθνῶν»* στή μορφή τῶν δέκα δακτύλων (ὁμοσπονδία 10 κρατῶν στόν χῶρο τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας).

Τότε ὅμως ἐμφανίζεται *«ὁ Λίθος»* πού ἀποκόβεται καί κτυπᾶ τό ἄγαλμα στά πόδια καί τό συντρίβει. Ὁ *«Λίθος»* εἶναι ἀναμφίβολα ὁ Χριστός πού θά ἐγκαθιδρύσει τό βασίλειό Του στή γῆ «βασιλεία ἥτις εἰς τόν αἰῶνα δέν θά φθαρεῖ οὔτε θά δοθεῖ σέ ἄλλο λαό», ἐννοεῖ τήν Ἐκκλησία (Δανιήλ κεφάλαιο β΄, 44,45).

Ὁ Χριστός εἶναι *«ὁ Λίθος»* τόν ὁποῖο οἱ οἰκοδομοῦντες τήν ζωή καί τήν πορεία τῶν ἐθνῶν τόν ἐπιδοκίμασαν καί αὐτός ἔγινε ἀκρογωνιαῖος λίθος *«εἰς κεφαλήν γωνίας»* (Ψαλμοῦ ριή΄ 22, Ματθαίου κα΄ 42). Εἶναι ὁ *«Λίθος»* τοῦ προσκόμματος (Ματθαίου κα΄ 44) εἶναι ὁ *«Λίθος»* ὁ ἐκλεκτός ἔντιμος καί ἀκρογωνιαίως, τό ἀσφαλές θεμέλιο τοῦ Προφήτου Ἡσαΐα (κή΄ 16) καί τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου (Α΄ Πέτρου β΄, 6-8).

Τά μέταλλα στά διάφορα τμήματα τοῦ ἀγάλματος ἀκολουθοῦν μία φθίνουσα πορεία (χρυσάφι, ἀσήμι, χαλκός, σίδερος μέ πηλό) πράγμα πού δείχνει τήν προοδευτική ἀδυναμία καί τήν παρακμή τῶν ἀντιστοίχων συστημάτων νά διακυβερνήσουν.

Ἀκολουθεῖ ἡ δοκιμασία στό πυρωμένο καμίνι (Δανιήλ κεφάλαιο γ΄) πού ὁ Θεός δίδει δεύτερη εὐκαιρία γιά μετάνοια στόν βασιλιά Ναβουχοδονόσορα πού ἀποδεικνύεται ἀτελέσφορη.

Ἡ ἀπάντηση τῶν τριῶν παίδων στήν ἐντολή τοῦ Ναβουχοδονόσορα νά πέσουν καί νά προσκυνήσουν τό χρυσό ἄγαλμά του πού ἔστησε στήν πεδιάδα Δεη-

ρά τῆς Βαβυλῶνας δείχνει τήν ἀσάλευτη ἐμπιστοσύνη αὐτῶν τῶν νέων στόν παντοδύναμο Θεό τήν παρρησία τους πού δέν φοβήθηκαν, ἀλλά δήλωσαν εὐθαρσῶς καί ἀφόβως τήν ἄρνησή τους νά προσκυνήσουν τό εἴδωλο καί τόν μέχρι αὐτοθυσίας σεβασμό τους στόν Νόμο τοῦ Θεοῦ. Εἶπαν τά ἑξῆς:

«Ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς» (Δανιήλ γ΄, 17).

Ὅμοια χαμένη καί ἡ τρίτη εὐκαιρία μέ τό ὅραμα τοῦ δένδρου (Δανιήλ κεφάλαιο δ΄) πού ἀκολουθεῖ τό προηγούμενο, ὅπου μετά ἀπό ἕνα χρόνο θά ἐπαληθευθεῖ καί ὁ κραταιός καί κομπορήμονας βασιλιάς θά παραφρονήσει, θά τρελαθεῖ καί θά ζήσει *«μετά τῶν θηρίων τοῦ δάσους»* (Δανιήλ δ΄ 4-34). Ἀργότερα στή βασιλεία τοῦ Βαλτάσαρ ξανά ὁ προφήτης Δανιήλ ἀναδεικνύεται μέ τήν ἑρμηνεία τῆς μυστηριώδους γραφῆς στόν τοῖχο τοῦ παλατιοῦ τήν ὥρα τοῦ συμποσίου, μέ τήν ὁποία ὁ Θεός τοῦ ἀνήγγειλε τήν ἐπακολουθήσασα εἰσβολή τῶν Περσῶν στήν Βαβυλῶνα τήν κατάργηση τῆς Βαβυλωνιακῆς αὐτοκρατορίας καί τήν εἴσοδο τοῦ Δαρείου στήν πόλη (Δανιήλ κεφάλαιο ε΄).

Τό ὅραμα τέλος τοῦ Προφήτου Δανιήλ γιά τά κοσμικά βασίλεια καί τό βασίλειο τοῦ Θεοῦ (κεφάλαιο ζ΄) θεωρούμενο σέ συνάρτηση μ' αὐτό τοῦ Ναβουχοδονόσορα ἔρχεται νά ὁλοκληρώσει τήν προφητική εἰκόνα. Τά μέν κοσμικά βασίλεια θά διαλυθοῦν τό δέ βασίλειο τοῦ Θεοῦ θά μείνει στόν αἰῶνα.

Τά θηρία ἀντιπροσωπεύουν πάλι 4 αὐτοκρατορίες πού ἀλληλοδιαδόχως ἐμφανίζονται καί παρέρχονται,

τό λεοντάρι τήν Βαβυλωνιακή, ἡ ἀρκούδα τήν Περσική, ἡ λεοπάρδαλη τήν Ἑλληνική μέ τόν Μεγάλο Ἀλέξανδρο καί τό τέταρτο μέ τά σιδερένια δόντια τήν Ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία.

Ἀπ' αὐτή τήν ὁμοσπονδία τῶν 10 ἐθνῶν – κεράτων πού συγκροτεῖται πρός τά τέλη *«τῶν καιρῶν τῶν ἐθνῶν»* ξεχωρίζει ἕνα πού τελικά συμβολίζει τόν τελευταῖο παγκόσμιο Κυβερνήτη (Ἀντίχριστο, Θηρίο) πρίν τήν δεύτερη ἔλευση τοῦ Χριστοῦ (Δανιήλ ζ΄ 15-25 · Ἀποκαλύψεως ιγ΄ 1).

Αὐτή ἡ περίοδος τελειώνει μέ τήν μεγάλη θλίψη δηλαδή τόν μέγα καί σκληρό διωγμό τῶν πιστῶν καί τῆς Ἐκκλησίας (Ἀποκαλύψεως κεφάλαια ε΄-ιή΄) καί καλύπτει τόν χρόνο μέχρι τήν ἔλευση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ γιά τήν Ἐκκλησία Του κατά τήν ὑπόσχεση πού ἔδωσε στούς Μαθητές Του *«πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε»* (Ἰωάννου ιδ΄, 3).

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ
γεγονότων τῆς ζωῆς τοῦ Προφήτου Δανιήλ

520 π.Χ. περίπου γέννηση Προφήτου Δανιήλ.

606 π.Χ. Κατάκτηση Ἱεροσολύμων ἀπό τόν Βασιλέα τῆς Ἀσσυρίας Ναβουχοδονόσορα. Λαφυραγωγία τοῦ Ναοῦ τῶν Ἱεροσολύμων καί ὑποτέλεια τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας Ἰωακείμ. Πρώτη ἀποστολή αἰχμαλώτων στήν Βαβυλῶνα (Β΄ Βασιλειῶν κδ΄, 1. Β΄ Παραλειπομένων λστ΄, 6, 7).

Δεκαεξαετής ὁ Προφήτης Δανιήλ καταγόμενος ἐξ ἐπισήμου Ἰουδαϊκῆς οἰκογενείας ἄγεται αἰχμάλωτος στήν Βαβυλῶνα ἔνθα ἔδρασε ὡς Προφήτης μέχρι τοῦ 536 π.Χ. προσληφθείς στήν αὐλή τοῦ Βασιλέως (Δανιήλ α΄, 5, 8-17).

603 π.Χ. Προσαγωγή τοῦ Προφήτου Δανιήλ πρός τόν Βασιλέα Ναβουχοδονόσορα μαζί μέ τούς τρεῖς Παῖδες Ἀνανία, Μισαήλ καί Ἀζαρία (Δανιήλ α΄, 18-21). Ἐξήγησις ἀπό τόν Δανιήλ τοῦ ἐνυπνίου τοῦ Ναβουχο-

δονόσορα στό ὁποῖο μέ τήν μορφή τοῦ ἀγάλματος πού τά διάφορα μέλη ἀποτελοῦντο ἀπό διαφορετικά ὑλικά χρυσό, ἀσήμι, χαλκό, σίδηρο καί πηλό. Εἰκονίζονται οἱ κοσμοκρατορίες τῆς Βαβυλώνας τῶν Περσῶν, Ἑλλήνων καί Ρωμαίων (Δανιήλ β΄, 32-39, 33, 40-43). Περιγραφή τῆς βασιλείας τοῦ Μεσσία πού συνέτριψε ὁ ἀχειρότμητος λίθος (Δανιήλ β΄, 44 κ. ἑξ.).

599 π.Χ. Στίφη Βαβυλωνίων, Ἀραμαίων, Μωαβιτῶν καί Ἀμωνιτῶν εἰσβάλλουν στήν Ἰουδαϊκή γῆ καί τήν λεηλατοῦν δεινῶς. Ὁ ἴδιος ὁ Ναβουχοδονόσορας πολιορκεῖ τήν Ἱερουσαλήμ (Βασιλειῶν Δ΄, κδ΄ 2).

597 π.Χ. Ὁ Βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων Ἰεχονίας δεκαοκταετής στήν ἡλικία διαδέχθηκε ἐπί τοῦ θρόνου τῆς Ἰουδαίας στήν πολιορκούμενη Ἱερουσαλήμ τόν πατέρα του Ἰωακείμ (Βασιλειῶν Δ΄ κδ΄, 6). Μετά τήν παρέλευση τριμήνου βασιλείας παραδίδεται μέ τήν μητέρα του καί τούς ἀξιωματούχους τοῦ κράτους στούς Βαβυλωνίους ὁδηγηθείς αἰχμάλωτος στήν Βαβυλῶνα (Βασιλειῶν Δ΄ κδ΄ 12,15-Παραλειπομένων Β΄ λστ΄ 9-10). Παρέμεινε αἰχμάλωτος ἐπί 37 ἔτη ἀπελευθερωθείς ἀπό τόν γιό τοῦ Ναβουχοδονόσορα Εὐιαλμαρωδάχ (Βασιλειῶν Δ΄ 25-27 κ. ἑξ.).

596-586 π.Χ. Ἀνέρχεται στόν Ἰουδαϊκό θρόνο καί βασιλεύει ὁ Σεδεκίας ὡς τελευταῖος βασιλέας τῶν Ἰουδαίων διαδεχθείς τόν πατέρα του Ἰεχονία πού εἶχε αἰχμαλωτισθεῖ.

597 π.Χ. Πτώση τῆς Ἱερουσαλήμ στά χέρια τῶν Βαβυλωνίων. Ἁρπάζονται τά χρυσά σκεύη καί οἱ θησαυροί τοῦ Ναοῦ. Δέκα χιλιάδες (10.000) ἐκ τῶν Προυχόντων, τῶν Ἱερέων καί τοῦ λαοῦ ὁδηγήθηκαν αἰχμάλωτοι στήν Βαβυλῶνα. Δεύτερη ἀποστολή αἰχμαλώτων (Βασιλειῶν Δ΄ κδ΄, 14-Παραλειπομένων Β΄ λστ΄ 10).

586 π.Χ. Ἅλωση τῶν Ἱεροσολύμων ἀπό τούς Βαβυλωνίους. Ἀρχή Βαβυλωνιακῆς αἰχμαλωσίας. Τόν Ἰούλιο τοῦ 586 π.Χ. τά τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπέστησαν τό πρῶτο ρῆγμα (Βασιλειῶν Δ΄ κε΄ 2-7). Τόν Αὔγουστο τοῦ ἰδίου ἔτους ἡ πόλη πίπτει στά χέρια τῶν Βαβυλωνίων.

Ὁ βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων Σεδεκίας μετά τό πρῶτο ρῆγμα φεύγει ἀπό τήν πρωτεύουσα, ἀλλά συλλαμβάνεται κοντά στήν Ἱεριχώ καί ὁδηγεῖται ἐνώπιον τοῦ Ναβουχοδονόσορα, ὁ ὁποῖος πρό τῶν ὀφθαλμῶν του φονεύει τούς υἱούς του, αὐτόν δέ τόν βασιλέα ἐτύφλωσε καί τόν ἔφερε στήν Βαβυλῶνα (Βασιλειῶν Δ΄ κε΄, 2-7 καί ἑξῆς- Ἱερεμίου νβ΄, 5 -7, λθ΄, 2-7, 11-14).

Ἡ Ἱερουσαλήμ λεηλατήθηκε καί πυρπολήθηκε μαζί μέ τό Ναό τοῦ Σολωμῶντος τά σκεύη καί οἱ θησαυροί τοῦ Ναοῦ λεηλατήθηκαν, τά τείχη κατεδαφίσθηκαν καί ὁ περισσότερος λαός ὁδηγήθηκε αἰχμάλωτος στήν Βαβυλῶνα. Τρίτη ἀποστολή αἰχμαλώτων ἐκτός ἐλαχίστων πτωχῶν γεωργῶν παραμεινάντων στήν Ἰουδαία γιά τήν καλλιέργεια τῆς γῆς.

580 π.Χ. Διάταγμα Ναβουχοδονόσορος πρός λατρεία τοῦ χρυσοῦ ἀγάλματός του (Δανιήλ γ΄).

569 π.Χ. Ἐξήγηση ἀπό τόν Δανιήλ τοῦ δευτέρου ἐνυπνίου τοῦ Ναβουχοδονόσορα (Δανιήλ δ΄, 1-27).

568-563 π.Χ. Πραγματοποίηση τοῦ ἐνυπνίου τούτου. Φρενώλεια (τρέλλα) καί ἴαση τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορα (Δανιήλ δ΄, 28-37).

558 π.Χ. Πρώτη ὅραση τοῦ Δανιήλ περί τῶν ἐμφανισθέντων ἀλληλοδιαδόχως βασιλείων Ἀσσυριακοῦ, Περσικοῦ, Ἑλληνικοῦ καί Ρωμαϊκοῦ μέ τήν ἀλληγορική μορφή τῶν ζώων (Δανιήλ ζ΄).

556 π.Χ. Ὅραση τοῦ Προφήτου Δανιήλ περί τῶν ζώων κριοῦ καί τοῦ τράγου (Δανιήλ η΄).

Προσευχή Δανιήλ ὑπέρ ἐπανακτήσεως Ἱεροσολύμων ἀπό τούς Ἰουδαίους. Προφητεία περί τῶν ἑβδομήκοντα ἑβδομάδων (Δανιήλ θ΄-Ψαλμός 102).

538 π.Χ. Συμπόσιο τοῦ βασιλέως Βαλτάσαρ, ἅλωση τῆς Βαβυλώνας ἀπό τούς Μήδους – Πέρσες (Κυαξάρους - Κύρου) (Δανιήλ ε΄).

537 π.Χ. Ρίψη τοῦ Προφήτου Δανιήλ στόν λάκκο τῶν λεόντων (Δανιήλ στ΄).

536 π.Χ. Κύρου ἄδεια τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ καί τῆς ἐπανόδου τῶν Ἰουδαίων στήν πατρίδα τους (Β΄ Παραλειπομένων λστ΄, 22, 23, Ἔσδρας α΄ 1-4. Ψαλμοί ρκστ΄ καί πε΄).

